

ת"פ 43736/09/23 - מדינת ישראל נגד שרון אסירוף

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 43736-09-23 מדינת ישראל נ' אסירוף(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה	מדינת ישראל	בעניין:
	נגד	
הנאשם	שרון אסירוף	

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413' סיפא לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן - חוק העונשין); גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד' (א) לחוק העונשין; והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין התאריכים 20.8.23-21.8.23 בשעה מדויקת שאינה ידועה, התפרץ הנאשם לרכב בקרית ביאליק בכך שניפץ את שמשות החלון האחורית. הנאשם גנב מהרכב כלי עבודה שונים שסוגם ושוויים אינו ידוע במדויק.

תסקיר שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, בו פורטו בהרחבה נסיבות חייו שאין זה המקום לפרטן. בתמצית ייאמר כי הנאשם כבן 49, גרוש ואב לחמישה, סובל מהתמכרות ארוכת שנים לסמים, עבר מספר ניסיונות גמילה ללא הצלחה ומטופל כיום בתחליף סם. לאחר ביצוע העבירה מושא עניינו, פנה הנאשם ליחידה להתמכרויות בעירו והחל טיפול ראשוני, אך בהמשך נעצר בשל הפרת תנאי השחרור והוא נתון במעצר עד היום. הנאשם לא קיבל אחריות בפני קצינת המבחן לביצוע העבירות (ובדיון הבהיר בא כוחו שהוא אינו מבקש לחזור בו מהודאתו) ושירות המבחן התרשם שהוא נוקט עמדה קורבנית, מתקשה לבחון את התנהלות וכי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. בסופו של יום לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית כלשהי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והשלימה טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וכן חומרת

האירוע ונטען כי מתחם הענישה נע בין 7-14 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הקונקרטי הפנתה המאשימה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם ולהמלצות התסקיר וביקשה לגזור עליו 7 חודשי מאסר בפועל וכן להפעיל את המאסר מותנה במצטבר, בצירוף ענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל והדגיש כי בהיעדר נתונים על אודות סוג ושווי הרכוש הנגנב, כמו גם שווי הנזק שנגרם לרכב, יש להניח עבור הנאשם את ההנחה המקלה ביותר. הודגש כי מדובר בעבירות שלא כללו תכנון מוקדם והוצגה פסיקה. הוגשו מסמכים רפואיים לתמיכה בטענה למצב בריאותי רעוע וכן מסמך מטעם "בית חם" ביחס להליך הטיפול בו נטל חלק הנאשם טרם מעצרו. ההגנה הדגישה כי הנאשם מבקש לשקם את חייו לאחר תקופת מאסרו וביקשה למקם את עונשו בתחתית המתחם שהוצע. ביחס למאסר המותנה עתרה ההגנה להורות על חפיפה, ולו חלקית, בשל הנסיבות שפורטו לרבות התקופה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים.

5. הנאשם בדברו האחרון קיבל אחריות למעשיו, ציין שברצונו לטפל בעצמו, לשוב לילדיו ולא להסתבך בשנית.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בקניינו של המתלונן בתחושת בטחון האישי, כמו גם בתחושת הביטחון של הציבור בכלל. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שמדובר בפריצה אלימה אגב ניפוץ שימשה וגניבת כלי עבודה. שווי וסוג הרכוש שנגנב לא פורטו ומשכך יש להניח לטובת הנאשם הנחה המקלה עמו בנושא זה.

7. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות פריצה לרכב אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2020/23 **אורי סוויסה נ' מדינת ישראל** (12.3.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע עם אחרים בשני כתב אישום בעבירות התפרצות לשני רכבים, גניבה והונאה בכרטיסי חיוב ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים; עפ"ג 37300-11-22 **מחמד סלים נ' מדינת ישראל** (27.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב ונידון למאסר בפועל למשך חודש ויום (בשל סירובו לבצע עבודות שירות). ערעורו נדחה ונקבע כי "העונש שנגזר על המערער הוא עונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער"; עפ"ג 21674-08-19 **הייב נ' מדינת ישראל** (23.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 53546-02-19 **בוחבוט נ' מדינת ישראל** (22.5.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע באירוע אחד של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, פיצוי ופסילה בפועל; עפ"ג 21674-08-19 **הייב נ' מדינת ישראל** (23.10.2019), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג **22186-10-16 מדינת ישראל נ' שושנה** (10.1.2017), בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והוטלו עליו 30

חודשי מאסר (תוך הפעלת מאסר מותנה בחופף) בגין שישה מקרי התפרצות לרכב ועבירות נלוות ובהן שימוש בכרטיסי חיוב; עפ"ג 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.2014), בו קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם עבור התפרצות אחת לרכב וגניבה ממנו נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. בעניין זה החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות התפרצות וגניבה מרכבים והעמיד אותו על 12 חודשי מאסר בפועל חלף שבעה חודשי מאסר; ת"פ 46141-11-23 **מדינת ישראל נ' קגן** (5.2.2024), בו נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לרכב שכללה ניפוץ שמשה וגניבת שני תיקים שהכילו כסף מזומן וציוד אישי. הנאשם צרף שני תיקים נוספים שעניינם עבירות רכוש ונידון לעשרה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

8. לאור כל זאת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

9. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו, אשר חסכה זמן שיפוטי ואת הצורך בעדים לא מעטים. עם זאת לאור עמדתו בפני שירות המבחן דומה שאין מקום למסקנה לפיה יש לראות בהודאה זו קבלת אחריות, חרטה והפנמת הפסול. הבאתי עוד בחשבון את נסיבות חייו כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר ובטיעוני ההגנה, וכן את מצבו הרפואי והתקופות בהן שהה במעצר ובתנאים מגבילים. מנגד, לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד ואת העובדה שרק בשנת 2020 נידון לעונש מאסר ממושך ומאסר מותנה שלא היה בו להרתיעו.

10. הבאתי עוד בחשבון כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. אכן, הנאשם עשה מאמצים במהלך השנים האחרונות להתמודד עם התמכרותו לסמים ואולם הדבר לא עלה בידו וכיום מתרשם שירות המבחן שהוא אינו בעל כוחות להשתלב בהליך טיפולי. יש לקוות כי הנאשם יגייס כוחות לשם כך בתקופת ריצוי עונשו ואף לאחר מכן, ויפה שעה אחת קודם.

11. לסיכום הדברים. יש להעדיף במקרה זה את עקרון ההלימה וההרתעה ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בגדרי המתחם, תוך הפעלה של המאסר המותנה. בעניין אחרון זה אציין שלא מצאתי נימוק משכנע להורות על חפיפת המאסר המותנה, ולו חלקית, ודווקא נתוני המקרה מצדיקים צבירה על מנת ליתן למאסר המותנה את מלוא תוקפו ומשמעותו שלא הושגה.

12. לאור כך אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 5 חודשים מת"פ 4993-02-20 (שלום קריות) מיום 23.9.2020 וזאת במצטבר לעונש שהטלתי.

סה"כ יישא הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל וזאת בניכוי תקופות מעצרו מיום 12.9.23 - 4.10.23 ומיום 5.1.24 ועד היום.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ה. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן, ע"ת מס' 2, בסך של 2,000 ₪. הסכום ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מיד.

המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בכך למצות את מלוא הנזק ובאפשרות המתלונן להגיש תובענה אזרחית.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' אדר ב' תשפ"ד, 18 מרץ 2024, במעמד הצדדים.